

KARTA MODUŁU 2020/2021

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:	Fizjoterapia						
Poziom studiów:	Jednolite studia magisterskie						
Profil studiów:	praktyczny						
Forma studiów:	stacjonarne						
Nazwa modułu:	Komunikacja kliniczna						
Rodzaj modułu:	Obowiązkowy						
Język wykładowy:	Język polski						
Rok studiów:	2	Formy prowadzenia zajęć wraz z liczbą godzin dydaktycznych:					
Semestr:	3	Wykład	Laboratorium	Ćwiczenia	Seminarium	Zajęcia praktyczne	Praktyki zawodowe
Liczba punktów ECTS ogółem:	1	10	-	10	-	-	-
Forma zaliczenia:	Zaliczenie na ocenę						
Wymagania wstępne:	Brak						
II. CELE KSZTAŁCENIA							
Cele kształcenia:							
Cel 1: Rozwój umiejętności komunikowania się w różnych sytuacjach: z pacjentami i ich opiekunami, rodzinami, współpracownikami oraz przedstawicielami innych zawodów.							
III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH ORAZ METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW							
Efekt	Student, który zaliczył moduł w zakresie:					Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji
wiedzy							
1	zna i rozumie modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego;					B.W3.	test wiedzy
2	zna i rozumie zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;					B.W4.	test wiedzy
umiejętności:							
1	potrafi przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego;					B.U10.	obserwacja zachowań; sprawdzian praktyczny
2	potrafi komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia;					B.U12.	obserwacja zachowań; sprawdzian praktyczny

			zajęciach
1	jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	K1.	obserwacja; aktywność na zajęciach
2	jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;	K5.	obserwacja
3	jest gotów do korzystania z obiektywnych źródeł informacji;	K6.	obserwacja; aktywność na zajęciach
4	jest gotów do wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;	K7.	obserwacja; aktywność na zajęciach
5	jest gotów do formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;	K8.	obserwacja

IV. TREŚCI PROGRAMOWE

Treści programowe (tematyka zajęć, zaprezentowana z podziałem na poszczególne formy zajęć z określeniem liczby godzin potrzebnych na ich realizację)

Wykład

	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Wykład 1	Zapoznanie z celami i treściami merytorycznymi przedmiotu – przedstawienie zasad i warunków uczestniczenia w zajęciach oraz uzyskania zaliczenia z ich zakresu. Podstawowe wiadomości o komunikowaniu się: rodzaje, poziomy i style komunikacji.	2
Wykład 2	Podstawy komunikacji niewerbalnej. Kanaly komunikacyjne: parajęzyk, wygląd, kontakt wzrokowy, mimika twarzy, gesty, pozycje ciała i postawy, kontakt dotykowy i przestrzenna odległość między ludźmi.	1
Wykład 3	Przeszkody i utrudnienia w komunikowaniu się. Zasady/warunki udzielania informacji zwrotnej i jej element/struktura.	1
Wykład 4	Rola emocji w procesie komunikowania się. Komunikowanie się z samym sobą. Komunikacja oparta na empatii i jej znaczenie w procesie porozumiewania się.	2
Wykład 5	Porozumiewanie się personelu medycznego z pacjentami. Potrzeby i oczekiwania pacjentów objętych opieką medyczną. Medycyna monologu a medycyna dialogu. Autonomia pacjenta.	3
Wykład 6	Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy – kolokwium końcowe.	1

Ćwiczenia

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Ćwiczenie 1	Zapoznanie z treściami, zasadami i warunkami otrzymania zaliczenia obowiązującymi na zajęciach. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Płeć a zachowania komunikacyjne.	2
Ćwiczenie 2	Słuchanie jako podstawa skutecznego komunikowania się. Bariery zakłócające proces słuchania.. Komunikacja świadoma i nieświadoma.	3
Ćwiczenie 3	Komunikowanie się personelu medycznego z pacjentem. Komunikacja w sytuacji zagrożenia, znaczenie stresu. Etyczne aspekty komunikowania się z pacjentem.	2
Ćwiczenie 4	Komunikowanie się między pracownikami w systemie ochrony zdrowia.	2

Ćwiczenie 5	Komunikacja interpersonalna pacjent – fizjoterapeuta. Inscenizacje pozytywnych i negatywnych zachowań pacjentów - reakcje pracowników służby zdrowia.	1
-------------	---	---

V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Metody kształcenia:

- wykład informacyjny
- wykład konwersatoryjny
- ćwiczenia praktyczne
- dyskusja

2. Narzędzia (środki) dydaktyczne:

- projektor/tablica multimedialna
- tablica
- przybory papiernicze (kartki, flamastry, kredki, nożyczki, taśma klejąca itp.)

VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁU

Forma zaliczenia modułu: zaliczenie na ocenę

Kryteria oceny formującej:

- test wiedzy
- aktywność podczas zajęć
- obserwacja zachowań
- sprawdzian praktyczny

Kryteria oceny podsumowującej***

5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje pozytywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonane zadania są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, brak samodzielności w wykonaniu czynności i zadań, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

Ocena podsumowująca***:

Średnia arytmetyczna ocen formujących.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	
Udział w wykładach	10
Udział w innych formach zajęć	10
Inne (-)	-
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	
Przygotowanie do wykładu	3
Przygotowanie do innych form zajęć	-
Przygotowanie do egzaminu	-

Przygotowanie do zaliczenia innych zajęć	2
Inne (np. gromadzenie materiałów do projektu, kwerenda internetowa, opracowanie prezentacji multimedialnej itp.)	-
Łączna liczba godzin	25
Punkty ECTS za moduł	1

VIII. ZALECANA LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. McKay M., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, Wyd. 3, Sopot, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2017
2. Gordon T., Edwards W. S., Rozmawiać z pacjentem : podręcznik doskonalenia umiejętności komunikacyjnych i budowania partnerskich relacji, Warszawa : Academica Wydawnictwo SWPS, 2009.
3. Makara-Studzińska M. Komunikacja z pacjentem, Lublin 2012

Literatura uzupełniająca:

1. Zmysły w komunikacji : wszystkie zmysły prowadzą do mózgu, Kazek B., Wojciechowska J (red.), Gdańsk, Harmonia Universalis, 2016.
2. Berne E. W co grają ludzie. Psychologia stosunków międzyludzkich, wyd. V, WN PWN, Warszawa, 2010